

Σημείωσις διά τήν ἔνοιαν τοῦ Μερᾶ

Οἱ ἐνχώριοι Ἐπιβατῶν ἀνέκαθεν εἶχον χωράφια 154 κτῆμα ἴδιον των μέ Βακουφικά σενέ-
 τια καί ἐγεωργοῦσαν αὐτά δυνάμει τῶν ἀνά χει-
 ρας των εὐρισκομένων ρηθέντων σενετίων αὐτά
 τὰ χωράφια εὐρίσκωνται καί ~~ἀ~~κείτωνται ἐντός
 τῆς περιοχῆς ἀπό τό μέρος τοῦ κογούντερε τῆς
 θαλάσσης εὐρίσκεται μία πέτρα ἣτις ὀνομάζεται χαλκίταις κείμενος εἰς
 τήν παραθαλασίαν πλαγίως τοῦ Μοναστηριακοῦ χωρσφίου ἔνθεν ἔρχεται βο-
 ρεῖως στρέφων πρὸς τόν τζεσμέν ὀνωμαζόμενον ζῶσαν τζεσμέν ἔνθεν διά
 τοῦ Βακλικοῦ δρόμου στρέφει πρὸς ἀνατολάς, ἔρχεται μέχρι τόν Ἀράπ
τεπέ τόν βορεινόν ἔνθεν στρέφων πλαγίως τοῦ ἀράπ τεπέ κατὰ δέ βόρει-
 ον μέρος ἔρχεται εἰς τὰ τζεσάλ τερεσί ὅπου εἶνε τὰ τρεῖα πουνάρια καί
 τό Γιαμάζη, ἔνθεν στρέφων πάλιν εἰς ἀνατολάς ἔρχεται ὑπό τόν ὀρτά παχ-
τζέ 500 πίχεις κάτω ἀπό τόν ριθέντα παχτζέ καί πάλι ἐρχόμενος τήν εὐ-
 θεῖαν Γραμή περνᾶς τό σαμαγγιολοῦ ὁμοίως καί τό σογούτ τερεσί καί τό
 χωράφιον τοῦ κασάπ ρίγα καί ὑπό τό ἀγίασμα παχεζύ 50 πόδας κάτω ἔπει-
 τα στρέφεις ὀλίγον πρὸς τό βόρειον μέρος καταβένεις εἰς τό ρέμα καί
 τό χωράφι τοῦ πρῆσόγλου τόν παλεόν Μῆλον ἔπειτα ἀπό τό ρεῦμα στρέφεις
 εἰς τό νότιον μέρος καί καταβένεις διά τοῦ ρεύματος μέχρι τῆς θαλάσ-
 σης, κατὰ τήν χάρτα τῆς γεωμετριθείσης καί εὐρισκομένης εἰς τόν Κύρι-
 ον οὐτινος τό ὄνομα τελευτέως θέλεις ἴδεῖς αὐτά λοιπόν τὰ χωράφια οἱ
 Ἰδιοκτῆται των γεωργοῦντες καί βόσκωντες τὰ πρόβατα των, οἱ κάτοικοι
 τοῦ χωρίου φετέ ἀπέβαλον αὐτούς ἐκ τῆς ρηθείσης γῆς ἐπί τῇ προσάσει
 ὅτι ἀνήκει τῷ χωρίῳ φετέ καί τοῖς δύω ἀγροκίποις τοῖς ἐν τῷ φετέ, ἐπί-
 σης καί τούς Δελιονίτας ἐποίησαν κατὰ τό ἔτος 1142 ὀθωμανικόν ἔτος,
 Βιασθέντες οὖν οἱ ἐνχώριοι ἔδωσαν ἀναφωράν καί ἐζήτησαν τήν Βασιλικήν
 ἀπόφασιν ἐπί τῆς ἀδίκου ἐπεμβάσεως τῶν φετέ κιογλίδων, ὡς ἐκ τούτου
 δικάσθέντες ἐνώπιον τοῦ Ἐβκᾶφ Μουφετίς μετὰ τῶν ρηθέντων, οἱ ἐνχώρι-
 οὶ Ἐπιβατῶν καί Δελονίταις ἐδικαιώθησαν καί ἔγειναν κάτοχοι Ἰλαμείου

Κοσ. Ἐπιβατῶν

καί φημανείου, ὅτι ἡ ἐντός τῆς ρηθείσης ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται περιο-
 χῆς Γῆ, ἀνάκει ὀλοσχερῶς τοῖς ἐνχωρίοις Ἐπιβατῶν, διὰ τοῦ ὁποίου φηρ-
 μανείου ἐδιετάχθησαν καί ἐβιάσθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου φετέ καί
 ἀπεβλήθησαν, ἐκ τῆς ρηθείσης γῆς, τῷ 1142. διὰ τοῦ ρηθέντος φηρμανείου
 ὅπου στέκεται εἰς τόν κύριον θέλεις ἰδεῖς εἰς τό τέλος, ἐκ δέ τοῦ
1142 μέχρι τοῦ 1216 ἐμεταχειρίζοντο οἱ ἐνχώριοι τήν ρηθεῖσαν γῆν δυνά-
 μει τῶν ἀναχεῖρας των εὐρισκομένων ~~κρηκτικῶν~~ σενετίων ἀποβαλῶντες
 τοὺς ρηθέντας δυνάμει τοῦ ἀνά χεῖρας των εὐρισκομένου καί ἄνωθεν ρη-
 θέντος φηρμανείου εἰς τό μεταξύ τοῦτο ἀπό τό 1142 μέχρι τοῦ 1216 καί
 ἄλλοτε οἱ κάτοικοι φετχή φέροντες ἀνησυχίας δι' ἐπιβατικούς διὰ μέσου
 τοῦ κριτοῦ τοῦ τζεκμετζέ ἔλαβον ἕτερον φηρμάνειον ἐπικηροῦντος τό
 πρῶτον κατά τῷ 1178, ἀλλά εἰς τά 1216 ἐπέβαλον χεῖραν καί ἀπέβαλον
 τοὺς Ἐπιβατειανούς ὥστε ἐβιάσθησαν οἱ ἐπιβατειανοί καί τοὺς ἐπροσκά-
 λεσαν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ τζεκμετζέ καί ἐκρυσολογήθησαν μετά τῶν φετέ-
κιογλούδων καί ἐδικαιώθησαν πάλιν καί ἔλαβον καί τρίτον φιρμάνειον ἐ-
 πηκίροῦντος τοῦ πρώτου καί δευτέρου τῶν γενηθέντων εἰς τό 1142.1178
 τά ὁποῖα δύο φηρμάνεια λύπουν ἐπειδή ἐγάθησαν τό ὑπό τὰς 1178 καί
1216 καί στέκεται μόνον ὡς ἄνω εἴρηται τό 1142 ἔτους, ἐπειδή δέ ἐνό-
 ησαν οἱ φετέκιογλούδες ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά καθέξωσιν αὐτήν τήν
 Γῆν, ἐρέθησαν καί ἐξαγρύωσαν τόν ἰδιοκτήτην τῶν ἄνω ρηθέντων δύω τζη-
φλικίων (Σελίμ Κιράϊ σουλτανήν) ὅστις κατάγετο ἐκ τῆς Κυριμαίας τῶν
 Παταρχαδίδων οὓς ἀπέβαλεν ἡ ρωσία ἢ ἔφυγον ἀπό τήν κυριμαίαν εἰς τόν
 Κυριμιακόν πόλεμον καί ἦλθαν εἰς τήν τουρκείαν καθώς καί αὐτός ἦλθεν
 καί τοῦ ἐδῶθη αὐτά τά δύω τζηφλίκια τῷ 1178, λέγωντες ὅτι αὐτή ἡ γῆ
 ἀνέκαθεν ἀνήκει τῷ χωρίῳ φετχή ἀλλά οἱ ἐπιβατιανοί ἀδίκως τήν ἤρπασαν
 ἀπό αὐτούς, αὐτός δέ φωτισθεῖς ἀπό τοὺς λόγους των καί σχεδιάσας ὀ-
 πως κάμει αὐτήν τήν γῆν Ἴδιον του ὠφέλημα καί κτῆμα, εὐθεῖς ἀνεφέρθη
 εἰς τόν Βασιλέαν διὰ ἀναφορᾶς τοῦ λέγων ὅτι πλαγίως εἰς τό τζηφλίκι
 μου μία γῆ ἣτις ἀνέκαθεν ἐχρησίμευσεν ἐξιδιοκίμως βοσκή τῶν Ζῶν
 τοῦ τζηφλικίου μου οἱ Ἐπιβατιανοί ἤρπασαν καί κατέσχον αὐτήν ἀδίκως,

ὥστε ἐπικαλοῦμαι τὴν βασιλικὴν βοήθειαν νά κρισολογηθῶ μετὰ τῶν ἐπι-
 βατιανῶν καὶ ἀναφανῶσιν τὰ δίκαια μου, τοῦ ἐδώθη λοιπὸν διαταγὴ Βασι-
 λικὴ εἰς τὸν Κριτὴν τῆς Συληβρείας ὅπως κρίνει αὐτόν μετὰ τῶν ἐπιβα-
τιανῶν καὶ ἀποπερώσει τὰ δίκαια εἰς ὃν ἀνήκων, τούτου δὲ γενωμένου
 ἔκρινεν τοὺς ἐπιβατιανούς μετὰ τοῦ Ζελήμ Κιραΐσουλτάν, τὸν ὁποῖον ἐ-
 φοβεῖτο ὅλη ἡ ἐπαρχία Ἰσχυροῦ καὶ μεγάλου προσόπου ὄντως, ἐκατάκρινεν
 τοὺς ἐπιβατιανούς μετὰ τὰς μαρτυρείας τῶν πολλῶν (καὶ μετὰ τὰ ἀναχειῖρας του
σενέτια καὶ Μουρασελέδες τῆς συληβρείας ἀνήκοντα τοῖς πάλαι Ἰδιοκτη-
τες τοῦ τζιφλικίου), ὅτι ἡ ρηθεῖσα Γῆ εἶνε τοῦ τζιφλικίου Μερᾶς καὶ
 οὐχὶ τοῦ χωρίου Βογάτος, ἐγελάσθισαν τότε οἱ Ἐπιβατιανοὶ ἀνήδεοι ὄν-
 τες. ἐπειδὴ δὲ εἶπον ναὶ μὲν Μερᾶς εἶναι αὐτὴ ἡ γῆ ἀλλὰ ἰδική μας καὶ
 οὐχὶ τοῦ τζιφλικίου καὶ ἐπειδὴ ἔφεραν ἄρνησιν τῆς ἰδιοκτησίας ἐπιβαι-
 βαιοῦντες τὴν ἰδιότητα τῆς Γῆς τοὺς κατεδίκασαν, ἐνῶ ἔπρεπε νά εἰπῶσιν
 ὅτι αὐτὴ ἡ Γῆ εἶνε Γῆ σπειρωμένη καὶ ἀνέκαθεν πληρόθωμεν τό δέκατον αὐ-
 τῆς τῷ Βακουφίῳ σουλτάν Βαγιαζήτ (ἐλησημονήθη ὀπισθεν νά εἰποῦμεν ὅτι
 αὐτὰ τὰ χωράφια εἶναι Βακουφί τοῦ Βαγιαζήτ) καὶ τότε οἱ Μάρτυρες ἤθε-
 λον νά ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐπιβατιανούς, διὰ τὴν ἀνέκαθεν μεταχείρη-
 σιν των, ναὶ μὲν κατὰ τὸ σερὴ τοῦ Μερᾶ ἡ ἀπαίτησις εἶνε Ἰσχυροτέρα
τῆς γεωργουμένης γῆς διότι ἀναφέρει ὁ φετωᾶς καὶ λέγει (μηρᾶ βέ με
 ζρουά πεγινελερμὴ πὶρ γερέ τζέμ ἐτσάν, μηρᾶ πεγινεσί ἐβλάτιρ) ἀλλὰ καὶ
 ἡ γῆ ἡ ποία σπείρειται ἀνέκαθεν μετὰ σενέτια Βακουφικά ἀποδεικνύοντα τὴν
 ἀνέκαθεν ὑπάρξιν τῆς γῆς ὅτι πραγματικῶς εἶναι γῆ σπειρωμένη τότε
 ὀνομάζεται (σοχρέτη σαγιέ) καὶ τοῦ σοχρότη σαγιέ ἡ ἀπαίτησις εἶναι Ἰ-
σχυροτέρα τοῦ μηρᾶ, διότι ρητῶς καὶ ἀλλ' οὐ ὁ φετωᾶς λέγει (μία γῆ ἡ ὁ-
 ποία ἀνήκει εἰς Βακούφιον καὶ ματερεν περοῦ σπεῖζρεται καὶ γεωργεῖται
 καὶ πληρώνεται τό δέκατον αὐτῆς τῷ ἀνήκοντι Βακουφίῳ αὐτὰ ὅταν μαρτυ-
 ρηθῶσιν καὶ ἀποδειχθῶσιν παρ' ἀξιοτίμων καὶ πολλῶν μαρτύρων, ὁ πλαγίως
 τῆς Γῆς ταύτης ἢ πλησίον αὐτῆς ἔχων τζηφλίκιον κάμει ἀπαίτησιν καὶ εἶ-
 πεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ γῆ ἐνε τοῦ τζηφλικίου μου Μηρᾶς, ὁ ταβάς του δέν εἶναι
 δεκτός οὔτε ζητεῖ ἢ κρίσις ἀπὸ αὐτόν μάρτυρας ὅτι εἶναι Μηρᾶς ἀλλὰ ζη-
 τεῖ ἀπὸ τοὺς γεωργοῦντας αὐτό τό κατεμτέν περοῦ ζηραάτ ἐτικλεριω) ἔπεφ-

4

δὴ δὲ δὲν ἐγνώριζαν αὐτά οἱ χωρικοὶ μας ἐνοοῦντες τὴν λέξιν μίαν, 'Ε-
ραζή καὶ Μηρᾶν δὲν ἔκαμον αὐτὴ τὴν πρότασιν εἰς τὸν Κριτὴν ἀλλὰ ἔκαμον
ταστική τὸν ταβᾶν τοῦ Σελίμ κираїс εἰπῶντες ναί μὲν Μηρᾶς εἶναι ἀλλὰ
εἶναι δικός μας, ὡς ἐκ τούτου αὐτοὶ λέγωντες ὅτι εἶναι ἐδικός μας ὁ
Μηρᾶς καὶ τὸν ἔχωμεν ἀναχεῖρας μας τότε ὁ κριτής ἐπροτίμησεν κατὰ τὸ
σερὴ τὸν Σελήμ κεραϊσουλτάν ὡς χαρίτζεν καὶ ἤκουσεν μαρτύρους ἀπὸ αὐ-
τόν καὶ ἔκατεδίκασεν αὐτούς ἐπὶ λόγῳ (χαρήτζ πεγινεσι ἐβλατήρ), καὶ
ἔδωσεν εἰς τὸν σελήμ Κιρά ἡλάμι καὶ χουτουτναμέ ὅτι ἀπὸ τὸ κουρουτερέ
τὸ ὁποῖον ἐβρίσκειται εἰς τὰς τελιόνας πέρνων τὴν συράν τοῦ ρεύματος
καταβένει μέχρι τὰ γιοφίρια τῶν ἐπιβατῶν εἰς δρόμον συλίβρ καὶ φιλάν
πουρνου μέχρι τὴν θάλασσαν, ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ χουτουτίου ἢ γῆ εἶναι τοῦ
τζηφλικίου κирас καὶ ὄχι τοῦ χωρίου πογάτζ, ἀλλὰ δὲν ἐτρύγῃρησαν ἀπὸ
τέσσαρα μέρη τὸ χουτουτή καὶ μέ φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι δεκτὸν μέ τοιοῦ-
τον χουτουτναμέ νὰ ἡμετρεῖ νὰ λάμει ταβαν καὶ νὰ ζητῇ ὅσον μέρος θέλει
διότι ἡ κρίσις λέγει ἐγγραφὴν τριτοῦ μην ἀναφέρων τέσσαρα μέρη δὲν
εἶναι δεκτὸν τῆς κρίσεως, ταῦτα ἔκειναν κατὰ τὸ ἔτος 1217 καὶ οὕτω
ἀπεβλήθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1236, ὁ σουλτά-
νος ἀφήνει αὐτούς καὶ ἔσπερναν ἀλλ' ἐβόσκε μόνον αὐτὸς τὰ πρόβατα του,
καὶ τοῦ χωρίου τὰ ἀπέβαλεν, ἀλλὰ μόνον ἕκαστος ἔσπερνε τὸ χωράφι του
κατὰ τὰ ἀναχεῖρας του σενέτιον Βακουφικόν, ἐπειδὴ δὲ τῷ 1237 ἀποθανῶν
ὁ Σελήμ κλ κираїс ἐπούλισεν τὸ τζηφλικίον ἢ θυγατέρα του εἰς Χ' Ἰσμα-
ῆλ ἀγά ἀγαθὸν ἄνθρωπον, ἔμεινεν τὸ ρηθὲν Ἰλάμιον εἰς τὴν συλιβρείαν
εἰς τὸν Χ' σαλίχ βει, ὅστις πολὰς φωράς εἶπεν τοὺς ἐνχωρίους νὰ τὰ λά-
βωσι διὰ 1000 γρόσιων ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεποιήθησαν, ὥστε μέχρι τοῦ 1240 ἐμε-
ταχειρήσθη ὁ Χ' Ἰσμαῆλ ἀγᾶς τὸ τζηφλικίον καὶ εἰς τὸ 1241 τὸ ἐπώλησεν
εἰς τὸν συλιβρινόν καρά Ὀσμάν ἀγά, μετὰ ὀκτώ δὲ ἔτη ἔκαμεν ἀγωγὴν
ὁ Χ' Ἰσμαῆλ λέγων ὅτι τὰ μὲν 1896 κοιλὰ 29 χωράφια ἐπούλισα εἰς ἐσέ
ἀλλὰ τοὺς τρεῖς παχτζέδες καὶ τρυγίρω εἰς αὐτούς 3500 κοιλὰ χωράφια τὰ
ἐκράτησα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου ἀλλὰ ἐσὺ ἀνόμως τὰ κατακρατεῖς, ὅθεν κρισο-
λογεισθέντες μετὰ τοῦ Καρά Ὀσμάν ἀγά ἐνώπιον τοῦ Ἐβασμιωπάτου Σεχούλ
Ἰσλάμ Ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ τρεῖς παχτζέδες εἶνε τοῦ Χ' Ἰσμαῆλ ἀγᾶ ἀλλὰ

τά 3500 κοιλιά γῆς, εἶναι Βακουφική καί ἀνήκοι τῷ σουλτάν Βαγιαζήτ, ἐπειδή καί δέν ἦτο ὁ Χ' Ἰσμαήλ ἀγῆς, μέ σενέτιον Βακουφικόν μουτασαρί-
 ωη εἰς αὐτήν τήν γῆν καί διάτοῦτο ὁ Χ' Ἰσμαήλ ἀγῆς δέν εἶναι ἰδιοκτῆ-
 τής, καί ὁ Καρά Ὑσμάν ἀδίκως τό ἐμεταχειρίζετο 8 ἔτη καί πρέπει νά
 πουληθῆ ἀπό τό Βακούφι ἔγεινε Ἰλάμι, καί συνεπέια τοῦ Ἰλαμίου ἠγώρα-
 σεν τούς μέν παχτζέδες ὁ Καρά Ὑσμάν ἀπό τόν Χ' Ἰσμαήλ καί τήν 3500
 γῆν ἀπό τό Βακούφι. Τῷ 1248 ἔτει ὀθωμανικῷ. Ἀποβιώσαντος δέ τοῦ Καρά
 Ὑσμάν καί ἔμεινεν τό τζιφλίκι εἰς τό εἶόν του Σοφιάν βέιν, κατά δυστι-
 χεῖαν τῶν ἐνχωρίων, ἐπέρασεν τό ἄνω ρηθέν Ἰλάμι τοῦ Ζελίμ Κεράι εἰς
 χεῖρας τοῦ σοφιάν, καί ἅμα τό ἔλαβεν, σκεφθεῖς ὅτι ἤμπορεῖ νά λάβη αὐ-
 τήν τήν γῆν ἀπό τούς ἐπιβατιανούς δυνάμει τούτου τοῦ Ἰλαμίου, ἤρχισεν
 καί ἔδιωχεν ἕκαστον ἐκ τοῦ χωραφίου του ὥστε ἐβιάσθησαν οἱ ἐνχώριοι
 καί ἔκαμαν ἀγωγὴν κατά τοῦ Σοφιάν βέϊ λέγωντες ὅτι ἕκαστος διὰ τοῦ ἀνα-
 χεῖρας του σενετιίου, τό χωράφιον του σπείρει καί δίδωντες τό δέκατον
 εἰς τό Βακούφιον του ἐνώπιον τοῦ Σοφιάν βέϊ καί τοῦ πατρός του καί ἐνῶ
 δέν ἤρρωζεν ἡ ἐπέμβασις οὐδ' ἔτι εἰς Γεῖτων μας ὀνωμαζόμενος σοφιάν
βέϊς καί κάτοχος τοῦ τζιφλικίου φετχῆ καριεσί μᾶς φέρει ἐμπόδια εἰς τά
 χωράφια μας ἀποβαλόν ἡμᾶς καί τά Ζῶα μας ἀπό τά χωράφια μας, τότε δέ
 γείνεται χαβαλές εἰς τό Μουφεισί τοῦ Βακουφίου ὁ ταβᾶς ὅπως κρίνει τόν
σοφιάν Βάϊ εἶόν Καρά Ὑσμάν, μετὰ τούς ἐπιτρόπους τῶν ἰδιοκτῆτων τῶν
 χωραφίων των καί ἐπιτρόπων των Ἰωάννην Χαντζόγλου, Νικόλαον ἀχτζιτλο-
 γλοῦ καί Κυριαζήν Ἰωάννου πληρεξουσίων των ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν,
 παρουσιασθέντες ὅθεν εἰς τό Κριτίριον τοῦ Ἐβκαφίου ἀπεφασίσθη ὅπως
 παρατηρηθῆ καί κριθῆ ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τῆς φιλονηκουμένης γῆς, ὅθεν μᾶς
 ἔδωσαν τρεῖς γεωμέτραι καί ἕναν Μουβελαν ὀνωμαζόμενον (τζαρσαμπαλη χα-
 φίς Ἰπραχίμ ἐφέντη πλαγίως καθήμενον εἰς τό πακαλήκι τοῦ τζασαμπά εἰς
 τό γιαγλόκ σοκάκι) καί τόν Βακήφ Μουτηρή Ὁμέρ Βέη ὅθεν ἐλθόντες ἐπὶ
 τῇ φιλονηκουμένῃ γῆ, ἐγνωρίσαμεν τό χουτούτι τῆς περιοχῆς τῆς ρηθείσης
 ὡς ὅπισθεν εὔρομεν σύμφωνον μέ τό ιδικόνμας τό χουτούτι συνορευόμενα
 ἀμφότερα πλαγίως τό ὅποιον διαλαμβάνει τό Ἰλάμι ὅπου ἠγώρασεν τὰς 3500
 κοιλιά χωράφια ὡς ἀντικρη εἴρηται ἔδειξεν δέ καί ἕκαστος ἰδιοκτῆτης τό

χωράφιον του ἀποδεικνύοντος τὴν ἀληθινὴν ἰδιοκτησίαν του διὰ τοῦ σε-
νετίου του, ἐκάμαμεν ζάπτη ταβά ὅτι ὁ σοφιάν πεις ἐνῶ ἔχει 29 χωρά-
φια πρᾶγμα ἀνέκαθεν ἀνήκον τῷ τζιφλικίῳ του καὶ 3500 κοιλὰ ἕτερα ἡγώ-
ρασεν ἀπὸ τὸ μοχλούλι τοῦ Βακούφι ὡς χαλιγερ (ὡς φαίνεται αὐτός αἰ-
τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσια κοιλὰ ἦτον τῶν ἐνχωρίων τοῦ φετχῆ κιο-
γιοῦ καὶ ἐρημοθέντος τοῦ χωρίου ἔμειναν χαλήδικα) ἐνῶ ἔχει αὐτά καὶ
τρεῖς παχτζέδες ἔξω ἀπὸ τὰ ἰδιᾶ μας χωράφια ἅπανα ἕκαστος κατὰ τὸ
ἀναχεῖρας του σενέτιον (ἐνώπιον τοῦ σοφιάν βέι) αὐτά 40 ἔτη καὶ
πληρώνει τὸ δέκατον εἰς τὸ Βακούφι ὁ σοφιάν βέις κάμει μουτχαλέ, μουτα-
χαλές μὲν ὄλονσουν αὐτός δὲν ἀπεκρίθη εἰς τὰ Ζαπί ταβά μας ὅτι αὐτὴ
ἡ γῆ εἶναι μερᾶς τοῦ τζιφλικίου μου καὶ τὸν σπείρω ἐγὼ ἀνέκαθεν καὶ
ὄχι οἱ ἐπιβατιανοί, τότε τοῦ εἶπαν οἱ Μιμούρηδες ὅτι ἂν πραγματικῶς
αὐτὴ ἡ γῆ ὅπου λέγεις ὅτι εἶναι ὅλη ἐξδική σου ἀπὸ τὸ μέρος ὁποῦ μᾶς
ἔδειξες μέχρι τῆς θαλάσσης μετὰ τὸ ἀναχεῖρας σου ὅτλακ 'Ιλαμί, τί ἀνάγ-
κη εἰς τὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τῆς γῆς νά ἀγωράσης 3500 κοιλὰ ἀπὸ τὸ
Βακούφι, ἐνῶ ἦταν ἐδικός σου καὶ ἂν ἦτον μερᾶς, δὲν ἔπρεπε νά ἔγης
χωράφια ἐκτός αὐτοῦ τοῦ χουτουτίου, ἐνῶ ἦτον τὸ σενέτιον μερᾶς διατί
νά κάμης ταβά ὅτι εἶναι τὰ χωράφια καὶ τὰ σπέρνεις διότι (ὁ μερᾶς
δὲν εἶναι συγχωρημένον νά σπείρεται τὰ μὲν 29 χωράφια σου φαίνονται
πού εἶναι καὶ αἰ τρεῖς χιλιάδες καὶ 500 κοιλὰ χωράφια σου εἶναι ἐν-
τός τοῦ χουτουτίου τρυγήρω εἰς τοὺς παχτζέδες σου, καὶ αὐτὴ ἡ γῆ εἶ-
ναι τῶν ἐπιβατιανῶν μετὰ ἀναχεῖρας των σενέτια, ὅθεν μᾶς ἐζήτησαν μαρ-
τύρους, ὅτι ἀνέκαθεν τὰ περωμεν ἡμεῖς, καὶ ἐπὶ τούτου ἐνώπιον τῶν ἀνω-
ρηθέντων μεμουρίδων καὶ ἐνώπιον τῶν Μεγλισίων Μέτρας τζεκεμετζέ καὶ
Συλιβρείας Κριτὴν, καὶ τοῦ καιμακάμη μετρῶν, ἦλθαν πολλοὶ Μάρτυρες ἐξ
ὀθωμανῶν οἵτινες ἐμάρτύρησαν ἐκάστου μας τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὸ μετε-
χείρησαν ὡς ἐκτούτου ὁ μὲν Καιμακάμης μετὰ τὸ Μεγλισί τῶν Μετρῶν μᾶς
ἔδωσαν ἕναν Μαρπατάν, καὶ ὁ Κριτὴς τῆς συλιβρείας ἔν 'Ιλάμι, ἐπιβεβαι-
οῦντα τὰ δίκαια μας καὶ ὅτι ἔχει ὁ σοφιάν βέις ἔχει ἄδικον αὐτὰ ἀνα-
φέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν 'Εβκάφ Μουφетиση παρά τοῦ ὁποίου 'Εβκαφ

7

Μουφεισιί τά ἐλάβαμεν ὕστερον καί στέκωνται καί αὐτά εἰς τόν εἰρημένον κύριον, παρουσιασθέντες δέ ἐνώπιον τοῦ Ἐβκάφ Μουφεισιί μέ τούς εἰρημένους μεμούριδες καί μέ τήν χάρταν, σενέτια καί Ἰλάμι καί μεζπατά, Ἄνεφερον οἱ Μεμούριδες τά πρακτικά καί συνεπεῖγ μᾶς ἡρώτων ἀμφωτέρους οἱ Κριταί καί ἀπαιτούσαμεν, αὐτός εἶπεν ὅτι αὐτά τά σενέτια οἱ Ἐπιβατιανοί ἐγέλασαν ἐντός ὀλίγου καιροῦ τόξ Βακούφι καί ἔλαβαν αὐτά τά σενέτια ὡς μαχλούλια ἀνώ αὐτή ἡ γῆ, μέ αὐτό τό ἀναχεῖρας μου Ἰλάμι, εἶναι ἀνέκαθεν τοῦ τζιφλικίου μου Μηρᾶς, (διότι τά σενέτια μας εἶναι τά περισσότερα εἰς τό 1236 ὀθωμανικόν ἔτος, ἔνεκα εἰς αὐτήν τήν ἐποχήν ἐκάη τό χωριό μας ὅλον καί ἐκάησαν καί τά σενέτια μας καί μᾶς ἔδωσαν αὐτά καινούρια ἀπό τό Βακούφι μέ Ἰλάμι τοῦ Ἐβκάφ Μουφεισί"τό ὁποῖον φαίνεται εἰς τόν Βακουφικόν κώδικα τοῦ χωρίου μας"ὡς ἀνέκαθεν μαχλούλια, διά νά μή βγάζουν τά παλεά καγέτια καί ἀργεῖ, μᾶς ἔδωσαν μέ τοιοῦτοντρόπον καί ἔνοιαν τά σενέτια ὡς ἀνέκαθεν Μαχλούλιε αὐτά πουλοῦνται εἰς τόν μέν καί εἰς τόν δέ τῆ δημοπρασίᾳ) τότε τοῦ εἶπαν οἱ κριταί ὅτι ἐάν ἐντός αὐτῆς τῆς περιοχῆς δέν εἶχε τό Βακούφι πρᾶγμα θά πωλήση εἰς τούς ἐπιβατιανούς, διότι ἦτον δικός σου μηρᾶς, ἐσύ διατί καί ὁ πατέρας σου ἐντός αὐτῆς πάλιν τῆς περιοχῆς ἠγώρασες 3500 κοιλά χωράφια, ὃ ἐστί αὐτῶν τά χωράφια καί τά ἐδικά σου 3500 κοιλά ἦτον ὅλα αὐτά Μαχλούλια καί εἰς μέν τούς ἐπιβατιανούς ἐπώλισαν αὐτά εἰς τό ἔτος 1236 εἰς ἐσέ δέ ἐπούλισαν τάς 3500 κοιλά εἰς τά 1248, ἀλλά διά νά γείνη ἐπισυμώτερον ἐδιένεξαν καί ἔβγαλαν τά καγέτια τά παλεά τῶν σενετίων μας καί καθῶς στέκωνται εἰς τόν ἴδιον κύριον τόν ὁποῖον εἰς τό χ' τέλος θέλεις εἶδεῖς καί εἶδα ὅτι ἐκ τοῦ 1100 ὀθωμανικόῦ ἔτους εἶχουμεν εἰς τήν ρηθεῖσαν περιοχὴν χωράφια τότε ἠρώτησαν τί θά εἶπεῖς αὐτοί τά ἔχουν 150 χρόνια ἀναχεῖρας τῶν αὐτῶν τά χωράφια, ἄραγε μήπως καί τά ἐκράτησες ἐσύ καί τά ἔσπερνες μέ σπόρον ἢ αὐτοί τά εἶχον ἀπό ἐσέ μέ σπόρον κατὰ τά σενέτια των ὅμως φαίνωνται νά εἶναι ἐδικά των χωράφια, ἐμεινεν ἀνός ἀναπολόγητος, καί ἄλλαξε τόν ταβά του εἰς κάθε Μουραφάν λέγων πότε ἄλλα καί πότε ἄλλα, πειδὴ δέ 18 μῆνας ἐκρυσολογούμεθα εἰς τό Ἐβκάφι καί δέν ἐγείνητο καμία ἀπόφασις ἀναφέρθημεν πολάκις εἰς τό

τό Μεγάλον συμβούλιον Ἀγκιάμι ατλιε Τέλος ἀποφάσισαν τό Ἐβκάφη καί
 μᾶς ἔκαμαν γεβαλέ τήν ὑπόθεσιν νά θεωρηθῆ ἑνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου
 καί Νομοκράτορος σεχούλ Ἰσλάμ, φοβηθεῖς οὖν ὁ Σοφιάν Βέις ὅτι θέλει
 φανεῖ τό ἄδικον του ἐδιώρησεν ἐπίτροπον τόν Σέχ ράπιτ ἐφένδη Κασιμπα-
 λῆ, ἐπίσης καί ἡμεῖς ἐδιωρήσαμεν ἐπίτροπον νά συγκρίνεται ὁμοῦ μέ ἡ-
 μᾶς τόν Ἐλιάζ Βέι τεβέογλουγιουκουσλοῦ, καί οὕτω κρισολογισθέντες ἐ-
 νώπιον τοῦ σέχ οὐλισλάμ ἐδιώρησεν νά θεωρηθῆ εἰς τό τακιχ μεζλισί τοῦ
 ρούμελι καζασκερί ὅπου καί κρινόμενοι, ἐν τῷ διαστήματι ἤθελεν νά ἀ-
 ποπερατωθῆ ἡ ὑπόθεσις, διότι μᾶς ζήτησαν (ζηληγετιμιζε Ἰσπατ) ὁ Σο-
 φιάν Βέις ἀσθενήσας ἀπεβίωσεν, ὥστε ἡ δίκη ἔμεινεν μέχρι τοῦδε οὕτως.
 σημείωσε ὅμως καί εἰς τό μεταξή τῆς διαδικασίας καί μετά εἶναι τά χω-
 ράφια ἀναχεῖρας μας καί σπείρωνται ἀπό τοὺς ἰδιοκτῆτας των τό δέ ζαπι
 τοῦ ταβά εἶναι εἰς τό Βακιε τοῦ ρούμελι καζασκερή.

ἡ χάρτα

τό φειρμάνιον τοῦ Π41 εἶναι ὅπως ἀχρηστον κατά τό

πλατέως ἐσημει-
 ὴθη

τό Ἰλάμ, τοῦ Κριτοῦ τῆς συλυβρείας

ὁ μαζπατάς τοῦ Καϊκακάμη

τό τέρκικάρη τῶν σενετίων τὰ καγέτια

τό καγέτη τῶν Ἰλαμίου τῶν 500 ὅπου ἠγώρασεν ὁ Καρά ὀουάν
 σπέκωνται χάριν φυλάξεως
 εἰς τόν κύριον

τά σχέδια τῆς χάρτας βλέπε ἄντικρη

οἱ λογαριασμοί τῶν ἐξόδων εἰς Σελ. 362